

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust.1 dyrektywy Rady 87/344/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczenia ochrony prawnej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeczna jest z nim klauzula zawarta w ogólnych warunkach ubezpieczenia przyjętych przez ubezpieczyciela ochrony prawnej, która w przypadkach, w których większa ilość ubezpieczonych jest poszkodowana w wyniku tego samego zdarzenia (przykładowo upadłości przedsiębiorstwa świadczącego usługi w zakresie obrotu papierami wartościowymi), uprawnia ubezpieczyciela do wyboru przedstawiciela prawnego i tym samym ogranicza prawo swobodnego wyboru prawnika przez indywidualnego ubezpieczonego (tzw. „klauzula szkód zbiorowych”)?
- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

W jakich warunkach występuje „szkoda zbiorowa”, która w rozumieniu wspomnianej dyrektywy (względnie w uzupełnieniu do niej) pozwala na przyznanie prawa wyboru przedstawiciela prawnego ubezpieczycielowi zamiast ubezpieczonemu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 185, str. 77.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 16 maja 2008 r. — The Sporting Exchange Ltd przeciwko Minister van Justitie, Stichting de Nationale Sporttotalisator, Scientific Games Racing

(Sprawa C-203/08)

(2008/C 197/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: The Sporting Exchange Ltd

Strona pozwana: Minister van Justitie, Stichting de Nationale Sporttotalisator, Scientific Games Racing

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 WE należy interpretować w ten sposób, że stosowanie tego przepisu prowadzi do tego, iż właściwy organ administracji danego państwa członkowskiego, ze względu na obowiązujący w tym państwie system zamkniętego katalogu zezwoleń na świadczenie usług w zakresie gier hazardowych, nie może zakazać usługodawcy, któremu w innym

państwie członkowskim udzielono już zezwolenia na świadczenie takich usług za pośrednictwem internetu, świadczenia takich usług za pośrednictwem internetu również w tym państwie członkowskim?

- 2) Czy wykładnię art. 49 WE, a w szczególności zasady równego traktowania i wynikającej z niej zasady przejrzystości, której Trybunał dokonał w odniesieniu do spraw, które dotyczyły koncesji, można odpowiednio zastosować do procedury udzielenia zezwolenia na świadczenie usług w zakresie gier hazardowych w ramach ustawowo określonego systemu pojedynczego zezwolenia?
- 3) a) Czy w ramach ustawowo przewidzianego systemu pojedynczego zezwolenia przedłużenie zezwolenia udzielonego obecnemu posiadaczowi zezwolenia bez umożliwienia innym ewentualnym osobom zainteresowanym ubiegania się o udzielenie takiego zezwolenia, może stanowić środek właściwy i proporcjonalny dla realizacji nadrzędnych względów interesu ogólnego, które Trybunał przyjął jako uzasadnienie ograniczenia swobody świadczenia usług w zakresie gier hazardowych? W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, pod jakimi warunkami istnieje taka możliwość?
- b) Czy udzielenie odpowiedzi twierdzącej lub przeczącej na pytanie 2 ma znaczenie dla odpowiedzi na pytanie 3a)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 19 maja 2008 r. — Peter Rehder przeciwko Air Baltic Corporation

(Sprawa C-204/08)

(2008/C 197/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Peter Rehder

Strona pozwana: Air Baltic Corporation

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 5 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ powinien być interpretowany w ten sposób, że także w przypadku podróży lotniczych z jednego państwa członkowskiego Wspólnoty do innego państwa członkowskiego należy przyjąć jedno miejsce wykonania dla wszystkich zobowiązań umownych w miejscu świadczenia głównego, które trzeba ustalić według kryteriów gospodarczych?

2. Jeżeli trzeba ustalić jedno miejsce wykonania: jakie kryteria są właściwe do jego ustalenia; czy jedno miejsce wykonania zostaje ustalone w szczególności z uwagi na miejsce odlotu lub miejsce przylotu?

(¹) Dz.U. L 12, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 20 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-211/08)

(2008/C 197/19)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa i R. Vidal Puig, agents)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że odmawiając uprawnionym z hiszpańskiego krajowego systemu opieki zdrowotnej zwrotu kosztów leczenia, jakie ponieśli w innym państwie członkowskim w przypadku leczenia szpitalnego, które otrzymali zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. a), i) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 (¹) z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w zakresie, w jakim wysokość zwrotu w państwie członkowskim, w którym odbywa się leczenie jest mniejsza niż ta przewidziana przez ustawodawstwo hiszpańskie, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 49 WE;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Ustawodawstwo hiszpańskie w zakresie zabezpieczeń społecznych przewiduje, że świadczenia szpitalne, które pokrywa krajowy system opieki zdrowotnej muszą być udzielane przez ten właśnie system, poza szczególnie wyjątkowymi przypadkami „pomocy medycznej w nagłych wypadkach, niezwłocznej i ratującej życie.” W konsekwencji, gdy uprawniony z hiszpańskiego krajowego systemu opieki zdrowotnej przemieszcza się czasowo do innego państwa członkowskiego i gdy podczas swojego pobytu otrzymuje opiekę szpitalną niezbędną z medycznego punktu widzenia, zgodnie z przepisami art. 22 ust. 1 lit. a), i) rozporządzenia 1408/71 koszty, jakie poniósł nie są zwracane przez władze hiszpańskie.

2. Gdy wysokość zwrotu kosztów leczenia szpitalnego zgodnie z przepisami innego państwa członkowskiego jest mniej korzystna aniżeli ta zagwarantowana przez hiszpańskiego ustawodawcę, odmowa przez władze hiszpańskie zwrotu różnicy może zniechęcić uprawnionych z hiszpańskiego krajowego systemu opieki zdrowotnej do przemieszczania się do tego innego państwa członkowskiego, aby otrzymać usługi inne niż medyczne (na przykład usługi edukacyjne lub turystyczne) lub — w przypadku, gdy uprawnieni już się tam udali — skłonić ich do szybszego powrotu w celu otrzymania bezpłatnego leczenia szpitalnego w Hiszpanii. Rozpatrywane przepisy hiszpańskie mogą zatem ograniczać zarówno świadczenie innych usług niż medyczne, które pierwotnie uzasadniają czasowe przemieszczanie się uprawnionego do innego państwa członkowskiego, jak również w konsekwencji świadczenie usług medycznych w tym innym państwie zgodnie z przepisami art. 22 ust. 1 lit. a), i) rozporządzenia 1408/71.

3. Wskazane ograniczenia w swobodzie świadczenia usług nie znajdują usprawiedliwienia w Traktacie WE. W szczególności władze hiszpańskie nie dowiodły, że te ograniczenia są niezbędne, aby uniknąć poważnego zagrożenia dla równowagi finansowej hiszpańskiego krajowego systemu opieki zdrowotnej. W rezultacie należy stwierdzić, że sporne przepisy są sprzeczne z art. 49 WE.

(¹) Dz. U. L 149, str. 2.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 21 maja 2008 r. — Société Zeturf Ltd przeciwko Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche, Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi — Interwenient: G.I.E. Pari Mutuel Urbain (PMU)

(Sprawa C-212/08)

(2008/C 197/20)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Zeturf Ltd

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche, Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi